

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16107/2025
11.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Ирене Вуковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миљан Грбовић адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 10603/2022 од 17.06.2025. године, на седници одржаној 11.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 10603/2022 од 17.06.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 10603/2022 од 17.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 52047/2021 од 04.10.2022. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и страх исплати по 70.000,00 динара са законском затезном каматом од 04.10.2022. године до исплате, док је у преосталом делу, преко досуђених износа од по 70.000,00 динара до тражених износа од по 80.000,00 динара тужбени захтев одбијен и обавезан тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 84.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 10603/2022 од 17.06.2025. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба туженог и преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду П 52047/2021 од 04.10.2022. године у побијаном усвајајућем делу тако што је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати 50.000,00 динара и за претрпљени страх 60.000,00 динара, док је преко ових износа до износа досуђених првостепенеом пресудом са законском затезном каматом на ту разлику, тужбени захтев одбијен. У преосталом делу, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у преосталом побијаном, а непреиначеном делу. Ставом другим изреке, обавезана је

тужиља да туженом на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати 18.000,00 динара.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке другостепене пресуде, тужилја је благовремено изјавила ревизију са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужилје, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку. Наиме, одлука о трошковима парничног поступка, донета је применом одредаба члана 153. и 154. ЗПП и не изискује потребу да се примени институт уједначавања судске праксе по питању трошкова поступка о којима суд одлучује по правилима садржаним у Закону о парничном поступку у свакој конкретној парници.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужилје није дозвољена.

Према одредбама ЗПП, ревизија против правноснажне пресуде донете у другом степену је увек дозвољена ако је: то посебним законом прописано; другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака; другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака (члан 403. став 2). Ревизија се може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (члан 420. став 1), с тим што се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (члан 420. став 6).

У конкретном случају, тужилја није изјавила ревизију против пресуде донете у другом степену, већ против решења о споредном потраживању (решење о трошковима поступка) садржаног у другостепеној пресуди.

Када се ревизијом побија само решење другостепеног суда о споредном тражењу, а трошкови поступка у овом случају представљају споредно тражење у смислу члана 28. став 2. ЗПП, и када се ревизијом истовремено не побија и одлука о главној ствари, како је учињено у конкретном случају, таква ревизија није дозвољена, због чега је одбачена као у изреци, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**